

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-1 У. 6832/2014
Дана 24.06.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу судија: Сузана Гудураш, председник већа, Станимирка Лаловић и Нада Балешевић, чланови већа, уз учешће судијског саветника Јелене Искић, као записничара, одлучујући по тужби тужиоца Удружења грађана “...” (ЦЕКОР) из С., К., кога заступа С. Ђ., адвокат из В., ... бр. ..., ради поништаја решења туженог Министарства енергетике, развоја и заштите животне средине Републике Србије (чији је правни следбеник Министарство пољопривреде и заштите животне средине Републике Србије), број ... од 30.12.2013. године, уз учешће заинтересованог лица Јавно предузеће “Е. С. Б., Огранак ТЕ-КО К.” из К., Н. Т. бр. ..., након одржане усмене јавне расправе дана 23.06.2016. године, у нејавној седници већа одржаној дана 24.06.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства енергетике, развоја и заштите животне средине Републике Србије број ... од 30.12.2013. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновни поступак и одлучивање.

Обавезује се Министарство пољопривреде и заштите животне средине Републике Србије да тужиоцу Удружењу грађана “...” (ЦЕКОР) на име трошкова управног спора исплати износ од ... динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Захтев заинтересованог лица Јавног предузећа “Е. С. Б., Огранак ТЕ-КО К.” за накнаду трошкова управног спора **СЕ ОДБИЈА**.

Образложење

Оспореним решењем ставом 1. диспозитива дата је сагласност на Студију о процени утицаја на животну средину пројекта: Изградња новог блока Б3 на локацији ТЕ К., на КП ... КО К.-село, у складу са локацијском дозволом бр. ... од 23.12.2013. године, коју је издало Министарство грађевинарства и урбанизма. Ставом 2. диспозитива утврђена је обавеза носиоцу пројекта да спроводи Мере предвиђене у циљу спречавања, смањења и отклањања сваког значајнијег штетног утицаја на животну средину, предвиђене поглављем 8. предметне Студије и наведено да код израде техничке документације – главних пројеката, све мере

предвиђене овим поглављима морају бити испуњене. Ставом 3. диспозитива утврђено је да је носилац пројекта у обавези да спроводи програм праћења утицаја на животну средину – мониторинг, како је наведено у поглављу 9. Ставом 4. диспозитива утврђена је обавеза носиоцу пројекта да испоштује све услове других надлежних органа и организација издатих по посебним законима, а у ставу 5. диспозитива наведено је да ће о трошковима поступка бити донет посебан закључак.

У тужби поднетој Управном суду дана 06.05.2014. године, тужилац оспорава законитост решења туженог. Наводи да образложење оспореног решења не садржи све потребне елементе, па се не може испитати. Истиче да се у образложењу оспореног решења наводи да су у току поступка достављене примедбе тужиоца, као и још једног лица, да су од стране Техничке комисије примедбе разматране, те да је након тога Студија допуњена и дорађена, уз констатацију да је на примедбе јавности одговорено у Студији, након чега је одлучено као у ставу 1. диспозитива оспореног решења. Сматра да је овакво образложење непотпуно, нејасно и недоречено јер не садржи потпуно утврђено чињенично стање, односно доказе на основу којих је донето оспорено решење као у диспозитиву, нити садржи разлоге о одлучним чињеницама што преставља минимум захтева у погледу садржине управног акта. Указује да се из образложења решења не може утврдити каква је садржина достављених примедби странака у поступку, нити која су мишљења односно предлози прихваћени, а који не и из којих разлога. Истиче да су примедбе тужиоца дате у поднеску на 10 страна, а да се у образложењу оспореног решења не наводи када су примедбе стигле, нити каква је њихова садржина, због чега је учињена повреда правила поступка из члана 199. став 2. ЗОУП, што оспорено решење чини незаконитим. Наводи да је тужилац у тачки 4. примедби указао да Студија не садржи сегмент прекограничног утицаја пројекта изградње новог блока БЗ на локацији ТЕ К., на Републику Р., а из образложења оспореног решења произлази да предметна студија не третира област прекограничног утицаја ове термоелектране на суседне државе. Сматра да је неспровођењем поступка процене утицаја у прекограничном контексту тужени поступио супротно одредби члана 32. Закона о процени утицаја на животну средину и свих одредби ратификоване Конвенције о процени утицаја на животну средину у прекограничном контексту (“Службени гласник РС”, број 107/07). Предлаже да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и обавезе туженог да тужиоцу накнади трошкове управног спора, колико по окончању поступка буду износили, у року од 8 дана од дана пријема пресуде, под претњом принудног извршења и то за састав тужбе износ од ... динара.

На одржаној усменој јавној расправи пуномоћник тужиоца је остао код поднете тужбе, свих навода из тужбе и предлога да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи. Сматра да су неосновани наводи одговора на тужбу туженог и заинтересованог лица јер су супротни процесном и материјалном праву. Напомиње да је тужилац у међувремену добио документацију из предмета управног поступка ... који се води код туженог министарства, па исту прилаже у спис предмета у фотокопији на енглеском и српском језику коју је превео за своје потребе и из које се види да тужени орган у одговору Комитету за имплементацију ЕСПО Конвенције истиче да ће цео поступак поновити након доношења одлуке суда у овом предмету. Сматра да се ради о фрагментарном кршењу закона и да је недопустиво доношење оваквог решења у предмету где инвестиција износи ... долара. Тражи трашкове спора и то за састав тужбе износ од ... динара, на име приступа на расправу износ од ... динара и таксе на тужбу и пресуду, по одлуци суда.

Тужени орган, у одговору на тужбу, остао је у свему при разлозима наведеним у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану. Цитира

одредбу члана 32. став 1. Закона о процени утицаја на животну средину (“Службени гласник РС”, број 135/04 и 36/09) и наводи да се према тој одредби суседна држава не обавештава о сваком планираном пројекту, већ само о оном који би могао имати значајан утицај на животну средину те државе. Истиче да подаци садржавни у Студији о процени утицаја на животну средину показују да загађење животне средине, пре свега ваздуха неће довести до загађења прекограничних вредности прописаних Уредбом о условима за мониторинг и захтевима квалитета ваздуха (“Службени гласник РС”, број 11/10 и 75/10), а утицај на воде класификован је као утицај малог значаја. На одржану усмену јавну расправу тужени није приступио, иако је уредно позван, свој изостанак није оправдао, нити је тражио одлагање расправе.

Заинтересовано лице у одговору на тужбу истиче да тужилац нема процесну активну легитимацију за вођење овог спора. Сматра да тужилац као удружење грађана Србије не може бити заинтересована јавност која има право да покреће судски поступак ради преиспитивања одлуке министарства као надлежног органа, тражећи заштиту животног простора државе Румуније, а то право би имао само у случају тражења заштите животне средине на територији Србије. Уколико суд нађе да је тужилац активно легитимисан, наводи да исти неосновано истиче да је тужени орган поступио супротно одредбама члана 32. Закона о процени утицаја на животну средину и одредбама Конвенције о процени утицаја на животну средину у прекограничном контексту. Истиче да се увидом у предметну Студију може утврдити да не постоји прекогранични утицај новог блока БЗ, на животну средину, људско здравље, безбедност, флору, фауну, тло, воду, ваздух, климу, пределе и културне и историјске споменике државе Румуније. Додаје да се увидом у Студију може утврдити да су пројектом предвиђене Основне и Допунске мере заштите животне средине које обухватају мере заштите ваздуха, мере управљања отпадним водама, мере заштите земљишта и подземних вода, мере заштите од буке, мере заштите у случају удеса, мере управљања опасним отпадом, мере у процесу складиштења и прикупљања опасних материја, мере заштите приликом изградње новог блока 3, мере заштите археолошког налазишта Виминацијум као и мере заштите локалног становништва, те да је обухваћено све на шта је ТЕ-КО “К.” обавезан по закону. Предлаже да се тужба одбије и тражи трошкове спора у висини таксе за одговор на тужбу и остале нужне трошкове са законском затезном каматом, ако их тужилац не плати у парижском року.

На одржаној усменој јавној расправи пуномоћник заинтересованог лица је изјавио да је заинтересовано лице променило назив у Јавно предузеће “Е. С. Б., Огранак ТЕ-КО К.”. Истиче да у свему остаје код датог писменог одговора на тужбу где је детаљно образложен став заинтересованог лица у погледу спорне Судије стим што посебно напомиње да овде постоје два спорна питања и то генерално овлашћење удружења грађана да се бави заштитом животне средине друге државе, те да је у оспореном решењу дато детаљно образложење у вези допуне Студије о процени утицаја на животну средину по примедбама тужиоца и др Новице Сталетовића, те да се оваквим понашањем тужиоца спречава почетак радова и запошљавање нових радника, чиме се заинтересованом лицу наноси огромна штета. Противи се предлогу да суд изврши увид у документацију коју је доставио пуномоћник тужиоца на расправи, јер сматра да иста није релеванта на овај случај. Предлаже да суд тужбу одбије и обавезе тужиоца да накнади заинтересованом лицу трошкове управног спора и то трошкове превоза у јавном саобраћају на релацији К.-П. од по ... динара, односно укупно ... динара, на релацији П.-Б. од по ... динара, односно укупно ... динара и на релацији Б.-Н. С. од по ... динара, све укупно ... динара.

Оцењујући законитост оспореног решења, у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09)

ценећи наводе тужбе, одговора туженог и заинтересованог лица на тужбу, наводе тужиоца и пуномоћника заинтересованог лица на усменој јавној расправи и целокупне списе ове управне ствари, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Према образложењу оспореног решења и стању у списима предмета, туженом органу је достављен захтев носиоца пројекта ЈП Е. С., ПД Т. и копови К. д.о.о., К., Н..., заведен под броје ... од 28.10.2013. године за давање сагласности на Студију о процени утицаја на животну средину пројекта: Изградња новог блока БЗ на локацији ТЕ К., на КП ... КО К. – село, у складу са локацијском дозволом бр. од 23.12.2013. године, коју је издало Министарство грађевинарства и урбанизма. Студију је израдио Конзорцијум Машинског и Рударско-геолошког факултета Универзитета у Београду. Спроведен је поступак предвиђен Законом о процени утицаја на животну средину (“Службени гласник РС” 135/04 и 36/09), у ком је обезбеђено учешће заинтересованих органа, организација и заинтересоване јавности. Спроведено је јавно оглашавање преко средстава информисања, као и на сајту надлежног органа и организована презентација 25.11.2013. године и спроведена јавна расправа по предметној Студији у Градској управи града П.. Примедбе и мишљења о Студији су у писаном облику доставили тужилац и др Н. С.. У складу са чланом 22., 23. и 24. Закона о процени утицаја на животну средину (“Службени гласник РС”, број 135/04 и 36/09) образложена је Техничка комисија за оцену Студије о процени утицаја, решењем од 30.10.2013. године, која је у поступку оцењивања предметне Студије, одржала први састанак 05.12.2013. године, на коме су детаљно и систематично размотрене све примедбе са јавне расправе и оне пристигле у писаном облику. Закључено је да је неопходно Студију прерадити и допунити, па је у том смислу упућен допис носиоцу пројекта са примедбама Техничке комисије. Допуњена и дорађена Студија достављена је 27.12.2013. године и преузета од стране чланова Техничке комисије. На састанку комисије одржаном 30.12.2013. године, закључено је да је Студија исправљена и дорађена по примедбама, да је носилац пројекта у документ уградио све примедбе и отклонио уочене недостатке, уз констатацију да је на примедбе јавности одговорено у Студији. Сагласно томе, одлучено је да се документ може прихватити, јер даје довољно података на основу којих се може проценити подобност предвиђених мера за спречавање, смањење и отклањање могућих штетних утицаја пројекта на стање животне средине. Тужени орган је на основу спроведеног поступка и предлога Техничке комисије, одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ”, бр. 33/97 и 31/01 и “Службени гласник Републике Србије”, бр. 30/10), прописано је да образложење решења између осталог, садржи: кратко излагање захтева странака, утврђено чињенично стање, по потреби и разлоге који су били одлучни при оцени доказа, разлоге због којих није уважен који од захтева странака, правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву.

По оцени овог суда, образложење оспореног решења се не може прихватити као правилно, јер не садржи утврђене чињенице и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење дато у диспозитиву, чиме је учињена повреда правила поступка из члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/2001, „Службени гласник РС“, бр. 30/2010), која је од утицаја на законитост оспореног решења. Ово стога што из списка предмета произлази да је тужилац дана 04.12.2013. године доставио туженом органу примедбе на Студију о процени утицаја на пројекат изградње новог блока БЗ на локацији ТЕ К. Б и у тачки 4 достављених примедби навео да регионални и прекогранични утицаји апсолутно нису разматрани, те да је јасно из растуће глобалне

евиденције да овакви објекти имају тешке утицаје у кругу до 250 км и плус тешке утицаје (ПМ2.5) до 1000 км, која евиденција се у Студији не спомиње и не разматра. Тужени је решењем од 30.10.2013. године формирао Техничку комисију за оцену Студије у складу са чланом 22. и 23. Закона о процени и утицају на животну средину (“Службени гласник РС” 135/04 и 36/09), која је на седници 05.12.2013. године размотрила примедбе са јавне расправе и примедбе достављене у писменом облику и закључила да су примедбе значајне и да би требало Студију допунити, па је у том смислу дана 06.12.2013. године упућен допис носиоцу пројекта са свим примедбама. У одговору носиоца пројекта, који је са коригованом (допуњеном и дорађеном) Студијом достаљен туженом 27.12.2013. године, у погледу достављене примедбе тужиоца под тачком 4 наведено је: “Не може се прихватити изречена оцена ЦЕКОР-а јер су одговарајуће анализе приказане у Студији” Према садржини белешке са састанка Техничке комисије туженог бр. од 30.12.2013. године, чланови комисије су се сложили да је Студија урађена у складу са решењем о обиму, садржају и примедбама које су носиоцу Пројекта упућене ради допуне и да се као таква може прихватити и на исту дати сагласност. Тужени у образложењу оспореног решења само наводи да је на основу спроведеног поступка и предлога Техничке комисије одлучено као у диспозитиву решења. Како образложење оспореног решења не садржи утврђено чињенично стање, ниту су наведени разлози који су били одлучни при оцени доказа, као ни разлози због којих нису уважене све примедбе тужиоца, ни како је на исте одговорено у допуњеној и дорађеној, предметној Студији, на шта основано тужилац указује у тужби, то је по оцени суда учињена битна повреда из члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку.

Стога је у поновном поступку потребно отклонити наведене повреде правила поступка и донети ново, на закону засновано решење са јасним образложењем које упућује на одлуку из диспозитива.

Неоснован је приговор заинтересованог лица да тужилац није активно легитимисан у овом управном спору. Ово стога што је тужилац у управном поступку учествовао као заинтересована јавност, па је сходно члану 81а. Закона о заштити животне средине (“Службени гласник РС”, број 135/04.....43/11) имао право да покрене поступак приспитувања одлуке донете у том поступку, пред надлежним судом, у складу са законом.

На основу изнетих разлога, ценећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је на основу одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник“ број 111/2009), одлучио као у ставу 1. диспозитива пресуде, с тим што је тужени орган везан правним схватањем и примедбама суда у погледу поступка, у складу са одредбом члана 69. став 2. истог закона.

Имајући у виду да је тужба уважена, овај суд је применом одредбе члана 66. и члана 67. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” број 111/09) и сходном применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” број 72/11...55/14) који се примењује на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, усвојио захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора у износу од ... динара и обавезао тужену да тужиоцу исти исплати и то: на име састава тужбе по пуномоћнику износ од ... динара, за приступ пуномоћника на расправу од 23.06.2016. године износ од ... динара сагласно Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката (“Службени гласник РС” број 121/12) и опредељеном захтеву пуномоћника тужиоца на усменој расправи, за таксе на тужбу износ од ... динара у складу са тачком 1. тарифног броја 28. и за пресуду износ од ... динара, у

складу са тачком 1.2. тарифног броја 29. Закона о судским таксама (“Службени гласник РС”, бр. 28/94... 93/12) и одлучио као у ставу 2. диспозитива.

Имајући у виду да је тужба уважена, овај суд је применом одредабе члана 66. и члана 67., те члана 74. Закона о управним споровима и сходном применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку одбио захтев заинтересованог лица Јавног предузећа “Е. С. Б., Огранак ТЕ-ТО К.” за накнаду трошкова управног спора и одлучио као у ставу 3. диспозитива.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 24.06.2016 године, III-1 У. 6832/14

Записничар
Јелена Искић,с.р.

Председик већа-судија
Сузана Гудураш,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЦРП

WWW.CTINS.RS